

Σ. Ε. ΤΥΠΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα πέρασε στήν ἱστορία. Ὅσο ὁ χρόνος μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τὸ συγκεκριμένο γεγονός τόσο παρουσιάζονται οἱ εὐκαιρίες γιὰ μιὰ δευτέρη, πιὸ διερευνητικὴ ματιὰ στὰ γεγονότα. Ἡ ἀπόσταση ἀπὸ τὰ ὅσα συνέβησαν πρὶν, κατὰ τὴ διάρκεια καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν παπικὴ ἐπίσκεψη, ἐπιτρέπει τὴν διατύπωση ἀπόψεων καὶ συμπερασματῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποφορτισθεῖ ἀπὸ τὴν ἔνταση τῶν συγκεκριμένων ἡμερῶν. Τὰ ὅσα διαδραματίστηκαν μέσα στὰ σύνορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι λίγο ἢ πολὺ σὲ ὅλους μας γνωστά. Ἡ κάλυψη τοῦ γεγονότος ὑπῆρξε «καθολικὴ» ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ΜΜΕ. Τόσο ὁ ἠλεκτρονικὸς Τύπος, ὅσο καὶ ὁ ἔντυπος ξεπέρασαν ἑαυτοὺς στὴν προσπάθεια ἐνημέρωσης τοῦ κοινοῦ. Ἔχουν καταγραφεῖ κυριολεκτικὰ ἑκατοντάδες δημοσιευμάτων καὶ ἀρκετὲς ὥρες τηλεοπτικῆς καὶ ραδιοφωνικῆς κάλυψης τῆς παπικῆς ἐπίσκεψης.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει γιὰ ὅλους ἢ ἀντιμέτωπησιν τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν ξένου Τύπου. Ἐξ ὀρισμοῦ θὰ λέγαμε ὅτι ἡ ὁποιαδήποτε παπικὴ ἐπίσκεψη ἀποτελεῖ γεγονός καὶ θέαμα, τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρει ἑκατομμύρια ρωμαιοκαθολικῶν πιστῶν καὶ ὄχι μόνο. Ἡ θρησκευτικὴ ὑπόσταση τοῦ προσώπου τοῦ Πάπα γιὰ τὸ Βατικανὸν τὸν καθιστᾷ πάντοτε ἀντικείμενο ἐκτεταμένης προσωπολατρίας ἀπὸ τὸν ρωμαιοκαθολικὸν κόσμον, ἢ ὁποῖα προκαλεῖ πάντοτε τὴν ἀπορία σὲ μὴ ρωμαιοκαθολικοὺς πιστοὺς καὶ ἰδιαίτερα σὲ ὀρθόδοξους. Ἀκόμα ἡ πολιτειακὴ ὑπόσταση τοῦ Βατικανοῦ τὸ καθιστᾷ αὐτομάτως κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος ὄχι μόνο γιὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα, ἀλλὰ καὶ γιὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν πολιτικὴ καὶ στὴν οἰκονομία. Χαρακτηριστικὸ ἦταν τὸ μέγεθος τῆς δημοσιότητας ποὺ δόθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παπικῆς ἐπίσκεψης στὴν Κούβα. Ὅλα αὐτὰ σὲ συνδυασμὸ μὲ μιὰ λογικὴ ὑπερθεάματος, ἢ ὁποῖα χαρακτηρίζει τὶς παπικὲς κινήσεις ἀνὰ τὸν κόσμον, στοιχειοθετοῦν τὴν ἀξιολόγησιν ὡς εἰδήσεως πρώτου μεγέθους τὴν ὁποιαδήποτε παπικὴ

ἐπίσκεψη. Πόσο μᾶλλον, ὅταν αὐτὴ πραγματοποιεῖται σὲ μιὰ χώρα γιὰ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν τελευταία χιλιετία!

Δεκάδες δημοσιευμάτων παρατηρήθηκαν στὸν Δυτικὸ ξένου ἔντυπο Τύπο, πρὶν καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παπικῆς ἐπισκέψεως στὴν Ἑλλάδα. Ἀγγλικές, γερμανικές, ἰσπανικές, ἰταλικές καὶ γαλλικές ἐφημερίδες ἐκάλυψαν πλήρως τὸ γεγονός. Δὲν περιορίσθηκαν σὲ ἀπλὴ δημοσιογραφικὴ κάλυψη τοῦ γεγονότος, ἀλλὰ ὑπῆρχαν περιπτώσεις σοβαρῶν προσεγγίσεων τῆς ἰδιαιτερότητος τῆς ἐπισκέψεως.

Μιὰ πρόχειρη καταγραφή τῶν σπουδαιότερων δημοσιευμάτων ἐπιτρέπει τὴν διαμόρφωση κάποιων εἰκόνας γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τοῦ Δυτικοῦ ξένου Τύπου στὸ γεγονός. Καταγράφηκαν δημοσιεύματα ἐφημερίδων μεγάλης κυκλοφορίας.

Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ δημοσιευμάτων ποὺ ἀφοροῦν στὴν παπικὴ ἐπίσκεψη στὴν Ἑλλάδα, ἀνήκει, ὅπως εἶναι λογικὸ, σὲ καθολικὲς χώρες (Ἰταλία, Γαλλία, Ἰσπανία). Σὲ μικρότερο ποσοστὸ ἀκολουθοῦν χώρες μὲ ἀνεπτυγμένο τὸ προτεσταντικὸ στοιχεῖο (Γερμανία, Ἀγγλία).

Ἐκτεταμένα δημοσιεύματα γιὰ τὸ θέμα παρουσιάζονται στὸ Δυτικὸ ξένου Τύπο ἀπὸ τὶς 3 Μαΐου 2001, τὰ ὁποῖα προαναγγέλλουν τὴν ἄφιξιν τοῦ Πάπα στὴν Ἀθήνα (στὰ πλαίσια τοῦ προσκυνηματικοῦ ταξιδίου στὰ βήματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου), καθὼς καὶ τὶς ὅποιες δυσκολίες καὶ ἰδιαιτερότητες ποὺ παρουσιάζει τὸ ταξίδι αὐτό.

Τὰ δημοσιεύματα συνεχίζονται, σὲ ἐκτεταμένη μορφή, στὶς 4.5.2001, μὲ πληροφορίες καὶ σχόλια πλέον γιὰ τὴν παπικὴ ἄφιξιν. Λόγω τοῦ διαμεσολαβοῦντος Σαββατοκύριακου, τὶς ἐπόμενες ἡμέρες δὲν ἔχουμε ἀρκετὰ ἄρθρα γιὰ τὸ θέμα, δεδομένου ὅτι ἔχουμε μεταφορὰ δημοσιογραφικῶν ἐνδιαφέροντος στὴν παπικὴ ἐπίσκεψη στὴ Συρία.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Χαρακτηριστικὰ οἱ **ἰταλικές** ἐφημερίδες τῆς

3.5.2001 ἀναφέρονται στὸ κλίμα πὸ ἐπικρατεῖ στὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀπὸ τὴν παπικὴ ἄφιξη.

Ἡ ἐφημερίδα «**Il Messaggero**» (σελ. 15), παρουσιάζει τὴν ἔντονη μοναστικὴ ἀντίδραση πὸν προκαλεῖ τὸ γεγονός τῆς ἐπισκέψεως στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο «*Le campane di Monte Athos suonarono contro il Papa*» (Οἱ καμπάνες τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἤχου ἔναντιον τοῦ Πάπα).

Στὸ ἴδιο κλίμα καὶ τὸ δημοσίευμα τῆς «**La Repubblica**» (σελ. 19), μὲ τίτλο «*Il Papa in Grecia ortodossi in rivolta*» (Ὁ Πάπας στὴν Ἑλλάδα, ξεσηκώνονται οἱ Ὁρθόδοξοι).

Ἡ «**La Stampa**», τὴν ἴδια ἡμέρα, συνεχίζει τὴν θεματολογία τῶν ὑπόλοιπων ἰταλικῶν ἐφημερίδων μὲ πρωτοσέλιδη ἀναφορὰ στὸ ταξίδι μὲ τίτλο «*“Torna a casa” i preti ortodossi in piazza*» («Γύρ - να σπίτι» - οἱ ὀρθόδοξοι ἰερεῖς στὶς πλατεῖες) καὶ ἀκολουθεῖ στὴ σελ. 11 ἀντίστοιχο ἄρθρο καθὼς καὶ συνέντευξη τοῦ Καρδινάλιου Achille Silvestrini, ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν ὑπευθύνου τοῦ Βατικανοῦ γιὰ τὶς Ἀνατολικὲς Ἐκκλησίες, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ χαρακτηρίζει τὸ ταξίδι τοῦ Πάπα ὡς τὸ πιὸ δύσκολο, «*in Grecia la visita la piu difficile di Wojtyla*», προαναγγέλει κατὰ κάποιον τρόπο τὴν παπικὴ δήλωση συγγνώμης, «*E possibile che si scusi con gli ortodossi*», δίδοντας παράλληλα πληροφορίες γιὰ τὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα καθὼς καὶ τὰ βασικὰ στοιχεῖα πὸν προκαλοῦν τὶς ἑλληνικὲς ἀντιδράσεις.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, στὴν «**Corriere della Sera**» (σελ. 11), δημοσιεύεται συνέντευξη ἐνὸς ἀκόμη Καρδινάλιου, τοῦ Carlo Maria Martini, ἐπισκόπου Μιλάνου, γνωστοῦ λόγιου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἐπιχειρεῖ στὴ συνέντευξή του μιὰ θεολογικὴ προσέγγιση τοῦ θέματος, δηλώνοντας ὅτι εἶναι ἡ ἀναζήτηση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ πὸν θὰ ἐπιφέρει τὴν βαθειὰ ἔνωση τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας μὲ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Παρὰ τοὺς ἐντυπωσιακοὺς τίτλους τῶν ἐφημερίδων, γιὰ τὶς ἀντιδράσεις πὸν προκαλεῖ ἡ παπικὴ ἄφιξη στὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔλλειψαν τὰ ἄρθρα δυτικῶν ἐφημερίδων, τὰ ὁποῖα προσπάθησαν νὰ δώσουν ὅλες τὶς διαστάσεις τοῦ θέματος.

Ἔτσι στὴν «**Le Monde**» (σελ. 18), στίς 3.5.2001,

ὑπάρχει ἄρθρο μὲ τίτλο «*Les pays orthodoxes malades de Jean Paul II*», τὸ ὁποῖο ἐπιχειρεῖ μὲ ἱστορικὰ στοιχεῖα νὰ περιγράψει τὸ πλαίσιο τῶν σχέσεων τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Χαρακτηριστικὸ τοῦ ἄρθρου εἶναι ἡ ἀναφορὰ στὸ θέμα τῆς οὐνίας, μὲ τὴν ἐπισήμανση τῆς ἐπίσημης καταδίκης τῆς οὐνίας ἀπὸ τὸ Βατικανὸ τὸ 1994 ὡς «μεθόδου τοῦ παρελθόντος».

Ἄλλὰ καὶ ἡ «**La Croix**», στὸ φύλλο τῆς 2.5.2001, σελ. 2, μὲ ἄρθρα τῆς ἐπιχειρεῖ μιὰ σὲ βάθος ἀνάλυση τῆς παπικῆς ἐπίσκεψης στὴν Ἑλλάδα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐπικείμενη ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Οὐκρανία. Στὸ σχόλιο τῆς ἡμέρας, μὲ τίτλο «*La quadrature du cercle orthodoxe*» (Ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ ὀρθόδοξου κύκλου), ἐπιχειρεῖται μιὰ παρουσίαση τοῦ προβλήματος πὸν παρουσιάζουν ἰδιαίτερα οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Διασπορᾶς, αὐτοῦ τῆς Ἱεραρχίας. Ἡ ἴδια ἐφημερίδα σὲ ἄρθρο τῆς 3.5.2001, σελ. 15, ἀναφέρει τὶς δυσκολίες στὶς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Ὁ ἰσπανικὸς Τύπος κινήθηκε στὰ ἴδια πλαίσια μὲ τὰ δημοσιεύματα τοῦ ἀντίστοιχου γαλλικοῦ. Ἡ «**El Pais**», στίς 3.5.2001, ἔχει ἄρθρο ὑπὸ τὸν τίτλο «*La Iglesia ortodoxa griega se prepara para recibir a Wojtyla como un “simple peregrino”*».

Ἡ «**ABC**», στίς 3.5.2001, σελ. 39, παρουσιάζει ἐκτεταμένα τὴν κατάσταση, χαρακτηρίζοντας τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ὡς «ἔξυπνο ἄνδρα» λόγῳ τῶν χειρισμῶν του στὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα.

Στὴν ἐφημερίδα «**Times**», στίς 2.5.2001, παρουσιάζεται ἐκτεταμένο ἀφιέρωμα στὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεως μὲ ἔμφαση στὶς ἐκδηλώσεις τῶν παλαισημερολογιῶν, ἀλλὰ καὶ στὶς σφαγὲς τῶν σταυροφόρων.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Τὰ δημοσιεύματα στίς 4.5.2001 εἶναι περισσότερα καὶ ἐκτεταμένα. Οἱ ἰταλικὲς ἐφημερίδες συνεχίζουν τοὺς τίτλους ἐντυπωσιασμοῦ ὅπως:

«*Papa ad Atene, pellegrino tra le contestazioni*», «**Il Messaggero**», σελ. 7, «*Il Papa non bacila nostra terra*», «**La Repubblica**», σελ.11, «*Il Papa in Grecia fra le polemiche*», «**Corriere della Sera**», σελ. 13.

Ο γαλλικός Τύπος ακολουθεί πιο ήπιους τόνους.

Στην «**Le Figaro**» (σελ. 4) δημοσιεύεται και η πρώτη συνέντευξη ὀρθοδόξου θεολόγου, τοῦ Olivier Clement, γιὰ τὸ θέμα. Παράλληλα στὴν ἴδια σελίδα δημοσιεύεται καὶ συνέντευξη τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ ἐπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Νικολάου Φώσκολου.

Ἐπίσης, στὴν «**Le Monde**» (σελ. 9) ὑπάρχει ἐνδιαφέρουσα συνέντευξη τοῦ Καθηγητοῦ Fr. Thual, εἰδικευμένου σὲ θέματα ὀρθοδοξίας.

Ἀκόμα συνέντευξη τοῦ Dimitri Salachas δημοσιεύεται στὴν «**Il Messaggero**» τῆς ἴδιας ἡμέρας.

Ἡ «**Daily Telegraph**», στίς 4.5.2001, παρουσιάζει, ὅπως καὶ ἡ ἐφημερίδα «**Times**» (2.5.2001), ἐκτεταμένο ἀφιέρωμα στὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεως μὲ ἔμφαση στίς σφαγὲς τῶν σταυροφόρων.

Ἡ ἰσπανικὴ «**ABC**» (σελ. 11) φιλοξενεῖ κύριο ἄρθρο μὲ τίτλο «*Hegemonia ortodoxa*» προσπαθώντας νὰ περιγράψει τὴν τρέχουσα κατάσταση τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ γερμανικὲς «**Die Welt**» καὶ «**Süddeutsche Zeitung**» στὰ ἀντίστοιχα φύλλα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἔχουν ἐκτεταμένες ἀναφορὲς στὸ θέμα καθὼς καὶ ἀφιερῶματα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Οἱ κυριακάτικες ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων, ὅπως ἦταν φυσικό, ἐμπεριείχαν εἰδήσεις γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς παπικῆς ἐπίσκεψης στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ «**Welt am Sonntag**», ἡ «**ABC**», ἡ ἐφημερίδα «**Sunday Times**», ἡ «**USA TODAY**» καὶ ἡ «**La Croix**», τῆς 7.5.2001, ἔχουν πρώτη εἶδηση τὴν παπικὴ δήλωση συγγνώμης («*Urges forgiveness in historic visit*», πρωτοσέλιδο στὴν «**USA TODAY**»).

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰταλικὴ «**La Stampa**» δημοσιεύει τὴν ἴδια ἡμέρα συνέντευξη τοῦ ἐπισκόπου Felix Machado, γραμματέα τοῦ Βατικανοῦ γιὰ τὸν διαθρησκειακὸ διάλογο, σχετικὰ μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παπικοῦ «*mea culpa*», εἰδικότερα σὲ θέματα οἰκουμενικοῦ κινήματος.

Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ἡ «**Corriere della Sera**» φιλοξενεῖ ἄρθρο στὴ δεύτερη σελίδα (7.5.2001).

Ἡ «**L'Humanite**» (σελ. 9), ἡ «**Daily Telegraph**»

(σελ. 19), ἀλλὰ καὶ τὸ περιοδικὸ «**TIME**» (σελ. 14), στίς 14.5.2001, ἀναφέρουν τὴν εἶδηση τῆς παπικῆς συγγνώμης.

Ἀπὸ μία πρόχειρη ματιὰ εἶναι ὀλοφάνερη ἡ ἔκταση ποὺ κατέλαβε τὸ θέμα στὴν ξένη εἰδησιογραφία. Καὶ μόνο αὐτὸ ὡς γεγονός ἀποτελεῖ τεράστιο κέρδος τόσο γιὰ τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ὅσο καὶ γιὰ τὸ ἴδιο τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος.

Ἡ ἐνασχόληση τῶν ξένων δημοσιογράφων ἐπὶ μία ἐβδομάδα μὲ τὴν παπικὴ ἐπίσκεψη στὴν Ἑλλάδα ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ γιὰ ἐκτεταμένες ἀναφορὲς στὴν Ὀρθοδοξία. Ἡ παρουσίαση κύριων ὀρθοδόξων θέσεων ἀπὸ μὴ ὀρθόδοξα ἔντυπα, καὶ ἰδιαίτερα ξενόγλωσσα, ἀποτελεῖ μαρτυρία στὸν δυτικὸ κόσμο. Ἡ εἰκόνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ταξίδεψε σὲ ὅλο τὸν κόσμο, καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι θέμα προσωπικῆς προβολῆς, ἀλλὰ καθολικῆς μαρτυρίας πίστεως.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρακολούθησε ἐπὶ μία ἐβδομάδα τὴν διεθνή κοινὴ γνώμη νὰ εἶναι στραμμένη στὸ Ἑλληνικὸ Κράτος. Τὰ πλάνα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς Ἀκρόπολης ἔκαναν τὸ γύρω τοῦ κόσμου. Μία ἀντίστοιχη διαφημιστικὴ ἐκστρατεία ἀπὸ τὸν ΕΟΤ μὲ τὶς ἀντίστοιχες καταχωρήσεις καὶ προβολὲς θὰ στοίχιζε δισεκατομμύρια.

Καὶ τὸ σημαντικότερο: ὁ Πάπας ἀφίχθη, διέμεινε καὶ ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν πατρίδα μας ἀπολύτως ἀσφαλῆς. Πολλὰ εἶχαν λεχθεῖ γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἐν ὄψει τῆς Ὀλυμπιάδας τοῦ 2004. Ἡ εἰκόνα ὑπῆρξε ἀποστομωτικὴ. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε δημοσίευμα τῆς «**International Herald Tribune**» (σελ. 2), στίς 3.5.2001, μὲ θέμα τὴν τρομοκρατία στὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ἀλλαγὲς στὸ συγκεκριμένο νομικὸ πλαίσιο. Ὡς εἶδηση στὸ συγκεκριμένο ἄρθρο ἀναφέρεται τὸ γεγονός τῆς παπικῆς ἄφιξης καὶ ὁ κίνδυνος ἐπεισοδίων ἀπὸ διαδηλωτές.

Πάντως τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς μᾶς καλοῦν, μέσα ἀπὸ συνεντεύξεις, ἀρθρογραφία, ἐκδόσεις σὲ ξένη γλῶσσα, νὰ καταθέσουμε τὴν θεολογικὴ μας μαρτυρία πρὸς τὸν Δυτικὸν κόσμον καὶ νὰ διατηρήσουμε τὸ παράθυρο πρὸς τὸν ξένο ἔντυπο Τύπο ἀνοικτό. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ σοβαρὸ σχεδιασμὸ καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἐπικοινωνιακοῦ μας ἔργου μὲ σαφὴ ἐκκλησιολογικὴ κατεύθυνση.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Σ.Ε. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΒΑΣΟΥΛΑ ΡΥΝΤΕΝ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΟΥΛΑΤΟ**

Στὴν Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν αἱρέσεων ἔχουν τεθῆ κατὰ καιροὺς αἰτήματα καὶ ἐρωτήματα μὲ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς πάνω σὲ διάφορα θέματα. Τὰ αἰτήματα αὐτὰ τίθενται ἄλλοτε ἀπὸ ἐνδιαφερομένους Ὁρθόδοξους πιστοὺς, ἄλλοτε ὅμως καὶ ἀπὸ πρόσωπα πὺ εἶναι ἐνταγμένα σὲ διάφορες ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Ἔτσι, στὴν Ἐπιτροπὴ ἀπευθύνθηκαν ἡ ἀρχηγὸς τῆς ὁργανώσεως «**Ἀληθινὴ ἐν Θεῷ ζωὴ**» κυρία **Βασούλα Ρύντεν** καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος «**Ἥλιον Φῶς**» κ. **Παναγιώτης Τουλάτος**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀσχολήθηκα καὶ μὲ τίς δύο αὐτὲς περιπτώσεις καὶ κατέληξε στὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα:

Βασούλα Ρύντεν

«Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐμελέτησε τὰ στοιχεῖα αὐτά, κρίνει ὅτι ἡ Βασούλα Ρύντεν ἔχει ἐκπέσει ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἔστω καὶ ἂν τύποις ἐξακολουθῆ νὰ εἶναι μέλος τῆς».

Συμπληρωματικὰ γίνεται γνωστὸν ὅτι γιὰ τὴν ὁργάνωση τῆς κυρίας Βασούλας Ρύντεν γίνεται ἐκτενὴς ἀναφορὰ στὸ περιοδικὸ «Διάλογος» τεύχη 14 καὶ 17 (βλέπε Ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας, τίτλος «Ἐκκλησιαστικὸς Τύπος» ἢ ζήτησε τὸ περιοδικὸ στὸ τηλέφωνο 6082 271). Ἡ κυρία Βασούλα ἐμήνυσε τὸν Γραμματέα τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων π. Κυριακὸ Τσουρὸ γιὰ τίς δημοσιεύσεις αὐτὲς γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμιση, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐκδικασθῆ ἡ ὑπόθεση στίς 30.6.2000, ὅμως ἡ κ. Ρύντεν ἀπέσυρε τὴν μήνυση δύο ἡμέρες πρὶν τὴν δικάσιμο.

Παναγιώτης Τουλάτος

Ὁ κ. Τουλάτος, ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος «Ἥλιον Φῶς», ἀπέστειλε τὴν ἀπὸ 1.3.99 ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον μὲ τὴν ὁποία δηλώνει ὅτι «οὐδέποτε ἀπομακρύνθηκα ἀπὸ τὰ δό-

γματα τῆς Ἐκκλησίας μας» καὶ ζητεῖ τὴν «ἀποκατάστασή του στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας».

Τὸ αὐτὸ ἐζήτησε ἐξωδίκως καὶ μὲ Δήλωση - Πρόσκληση (1.11.99) καὶ Δήλωση - Ἐπιστολὴ (21.2.2000) γιὰ «ἄδικες καὶ ἀνυπόστατες σὲ βάρος μου κατηγορίες ὡς εἰδωλολάτρη καὶ αἰρετικὸς», καὶ ζητεῖ τὴν διαγραφή τοῦ ὀνόματός του ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν ὁμάδων τῶν ἀσυμβίβαστων πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Τουλάτου μὲ τίτλο «Τὰ ἀρχεῖα τῆς χαμένης γνώσης» καὶ ἄλλων στοιχείων πὺ ἔχει στὴ διάθεσή της, ἐθεώρησε «ἀνεπαρκῆ τὰ προσκομισθέντα νέα στοιχεῖα τῶν ἐγγράφων τοῦ Παναγιώτη Τουλάτου» καὶ δὲν προέβη στὸν ἀποχαρκτηρισμὸ τῆς ὁμάδος του ὡς ἀσυμβίβαστου μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη.

Ὁ κ. Τουλάτος ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων π. Κυριακὸς Τσουρὸς, καταθέτοντας ὡς μάρτυρας κατὰ τίς ἀνακρίσεις πὺ ἔγιναν ἐναντίον τοῦ κ. Τουλάτου τὸ 1996, κατηγορουμένου γιὰ προσηλυτισμὸ κατὰ συρροήν, εἶπε ὅτι «δὲν προέκυψαν σοβαρὲς ἐνδείξεις ὅτι ἐγὼ ἐτέλεσα τίς ὡς ἄνω ἀξιόποινες πράξεις». Ἐπειδὴ τὰ λεγόμενα τοῦ κ. Τουλάτου εἶναι ἀναληθῆ, παρατίθεται τὸ κείμενον τῆς καταθέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας:

«Ἐκ τῶν στοιχείων πὺ ἔχω, οἱ ἀπόψεις τίς ὁποῖες ἐκφράζει στὰ ἄτομα πὺ τὸν ἐπισκέπτονται στὸ σπίτι του, εἴτε στίς συνάξεις πὺ πραγματοποιεῖ στὸ σπίτι του, πάντα ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, θεωροῦνται ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ὅτι παραπλανοῦν τὸ ὅποιο ἀκροατήριό του. Παραδείγματος χάριν, κηρύσσει τὴν **μετενσάρκωση**, ἡ ὁποία εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίβαστη πρὸς τίς δοξασιὲς τῆς Ἐκκλησίας μας, συνδυάζει ἀποκρυφιστικὰ στοιχεῖα καὶ Ἑρμητικὰ κείμενα μὲ προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ

ἄλλα. Οἱ ἀκροατές του ἔχοντας προφανῶς ἄγνοια τῶν λεπτομερειῶν τῆς θρησκείας μας, ἀκούγοντας τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ νὰ λέει προφανῶς μὲ εὐφράδεια τὰ ὅσα τοὺς λέει, τὸν θαυμάζουν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συχνάζουν στὸ σπίτι του καὶ νὰ ἀκοῦν τὰ κηρύγματά του καὶ ἀνύποπτα ἀποδέχονται τὶς ἀπόψεις αὐτὲς πὺ ἐπαναλαμβάνω εἶναι ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα εἶναι φανερὸ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ στοιχειοθετήσουν **τὴν ἔννοια τοῦ προσηλυτισμοῦ ἀπὸ**

νομικῆς τουλάχιστον πλευρᾶς, καθόσον ἐλλείπουν τὰ **στοιχεῖα πὺ μοῦ λέετε**, δηλαδή τὸ στοιχεῖο τοῦ ἐξαναγκασμοῦ, τῆς μετὰ φορτικότητος μεταδόσεως τῶν ἀπόψεων καὶ δοξασιῶν του, καθόσον δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα γι' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν. Ἡ Ἐκκλησία ἀπλῶς ἔχει ὑπόψη τὴν περίπτωσή του καὶ ἐκλαμβάνει τὸ ἄτομο αὐτὸ ὡς μὴ ἀπηχοῦν σὶς ὀρθόδοξες διδασκαλίες». (Ὑπογραμμίσεις δικῆς μας).

